

ת"פ (תל אביב) 66793-12-20 - מדינת ישראל נ' שפי פז

ת"פ (תל-אביב-יפו) 66793-12-20 - מדינת ישראל נ' שפי פז ואח'שלום תל-אביב-יפו

ת"פ (תל-אביב-יפו) 66793-12-20

מדינת ישראל

נגד

1. שפי פז

ע"י ב"כ עו"ד איתמר ברקאי

2. איליה גרנטובסקי

ע"י ב"כ עו"ד ארי שמאי

3. דורון אברהימי

ע"י ב"כ עו"ד איתמר ברקאי

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו - יפו

[23.09.2024]

כבוד השופטת מירי הרט-ריץ

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשמים הורשעו על יסוד הודאתם בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות:

הנאשמת 1 - 4 עבירות של התנהגות העלולה להפר שלום הציבור, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן - "החוק"); 3 עבירות של קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; 5 עבירות של השחתת פני מקרקעין לפי סעיף 196 לחוק; הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק.

הנאשם 2 - עבירה של התנהגות העלולה להפר שלום הציבור, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק; 3 עבירות של קשירת קשר לעשות עוון לפי סעיף 499(א)(2) לחוק; 5 עבירות של השחתת פני מקרקעין לפי סעיף 196 לחוק; הסגת גבול פלילית לפי סעיף 447(א) לחוק.

הנאשם 3 - 3 עבירות של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור, לפי סעיף 216(א)(4) לחוק.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשמים קיימת היכרות מוקדמת ושלושתם מתגוררים באזור דרום העיר תל אביב. במועד הרלוונטי לכתב האישום היו הנאשמים פעילים חברתיים מובילי מחאה במסגרת "החזית לשחרור דרום תל אביב", וניהלו מאבק כנגד אנשי הקהילה הזרה - יוצאי אפריקה המתגוררים באזור דרום תל אביב (להלן - "המחאה" ו - "הקהילה הזרה", בהתאמה). עמותת אליפלט (אזרחים למען ילדים פליטים) היא עמותה המסייעת לילדי הקהילה הזרה מאריתריאה וסודאן.

- עוד נטען, כי עובר למועדים הרלוונטיים לכתב האישום, קשרו הנאשמים 1 ו- 2 קשר לביצוע עבירות, במסגרת המחאה, כאשר לכל אחד מהנאשמים תפקיד. במסגרת הקשר ולשם קידומו, כך נטען, נהגו נאשמים 1 ו- 2 לשוחח ולהתכתב במכשירים הניידים שלהם לטובת תיאום מפגשים לצורך ריסוס כתובות גרפיטי, הדבקת מודעות והחלפת רעיונות לכיתוב הגרפיטי ועוד.
- בנוסף נטען, כי הנאשמים 1 ו- 3 החזיקו וניהלו, כל אחד, חשבון פייסבוק במסגרתו העלו תכנים הנוגעים למחאה. לעניין זה נטען כי במסגרת התכנים האמורים פורסמו גם תצלומים וסרטונים של אנשי הקהילה הזרה, מלווים בתכנים פוגעניים.
3. האישום הראשון - ביום 29.7.20 בשעה שאינה ידועה במדויק, הגיעו נאשמים 1 ו- 3 בסמוך לביתו של כב' השופט עוזי פוגלמן בתל אביב וריססו על הכביש בסמוך לביתו את הכיתוב: "דם יהודי הפקר בגצ". עוד נטען כי אותו הזמן אדם אחר הסריט את הנאשמים 1 ו- 3 עושים כן ואת נאשמת 1 אומרת "הבית של פוגלמן האיש שסגר את מתקן חולות שלמסתננים יהיה תחביבים".
4. האישום השני - ביום 29.7.20 בשעה 00:27 לערך הגיעו נאשמים 1 ו- 3 בסמוך לאזור מגוריה של כב' השופטת, הנשיאה אסתר חיות בתל אביב וריססו על הכביש בסמוך לביתה "דם יהודי הפקר בגצ". עוד נטען כי באותו הזמן אדם אחר הסריט את הנאשמים 1 ו- 3 עושים כן ואת נאשם 3 אומר "אני כאן בידיעה שאני עלול להיעצר ועדיין זה לא מפחיד אותי כי דרום ת"א חשובה לי יותר מהכל" ונאשמת 1 אומרת "חזרנו לאסתר חיות כי דם יהודי הפקר ושום דבר לא יפחיד אותנו והנה מאבטחים באים...".
5. האישום השלישי - ביום 2.8.20 בשעה 1:08 לערך, היו נאשמים 1 ו- 3 ביחד עם אחרים, מחוץ לביתה של כב' השופטת, הנשיאה אסתר חיות בתל אביב וגרמו לרעש רב באמצעות שימוש בבידורית ובמגפונים. באותן נסיבות, הנאשמים 1 ו- 3 ריססו, כל אחד, על כביש בסמוך לביתה של כב' השופטת, הנשיאה אסתר חיות, כיתוב שאינו ידוע במדויק למאשימה.
6. האישום הרביעי - ביום 14.11.20 בשעה 22:52 לערך, לאחר חילופי הודעות ביניהם, הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית ספר "קשת" הנמצא בתל אביב ומשמש כבית ספר לילדי הקהילה הזרה (להלן - "בית ספר קשת") וריססו על גבי חומת בית הספר את הכיתוב "בי"ס לעבריינים צעירים" ולצדו סמל של מגן דוד.
- ביום 21.11.20 כתב נאשם 2 לנאשמת 1 את ההודעה "בואי נרסס קצת כמה מקומות בקטנה" וכן רעיונות שונים לכיתוב גרפיטי. בהתאם, בהמשך לחילופי הודעות בין השניים, בשעה 20:28 לערך הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית הספר "גוונים" הנמצא בתל אביב ומשמש כבית ספר לילדי הקהילה הזרה וריססו את הכיתוב "קהילה נגד מסתננים" ו- "אליפלט צאי לנו מהחיים". בנוסף, בשעה 20:31 לערך הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית ספר קשת וריססו על גבי חומת בית הספר את הכיתוב "קהילה נגד מסתננים" ו- "צאו לנו מהחיים". כמו כן, בשעה 20:46 לערך הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית הספר "ביאליק רוגוזין" בתל אביב המשמש כבית ספר לילדי הקהילה הזרה וריססו על גבי חומת בית הספר את הכיתוב "קהילה נגד מסתננים" ו- "מזון לנשמות הרעות".
- עוד נטען באישום זה, כי ביום 7.12.20, כתב נאשם 2 לנאשמת 1 "אולי נצא היום?" ונאשמת 1 השיבה לו בחיוב. בהתאם ובהמשך לחילופי הודעות בין השניים, בשעה 23:19 לערך הגיעו הנאשמים 1 ו- 2 לבית הספר שב"ח מופת בתל אביב המשמש כבית ספר לילדי הקהילה הזרה וריססו על גבי חומת בית הספר את הכיתוב "מועדוניות הפשיעה של ילדי אליפלט".
7. האישום החמישי - ביום 15.12.20 בשעה 17:20 לערך, עת התקיימה מסיבת חנוכה בגן הילדים יוניטף בתל אביב, המשמש את ילדי הקהילה הזרה (להלן - "הגן"), הגיעה אחת מאימהות ילדי הגן, הקלידה את קוד הכניסה של הקודן ונכנסה אל שטח הגן. הנאשמים 1 ו- 2 הסיגו גבול בכך שנכנסו ביחד איתה וללא אישור. הנאשמים 1 ו- 2 עמדו בגן כאשר נאשמת 1 הסריטה את מנהלת הגן ואת ילדי הגן שברקע וזאת ללא אישור (להלן - "הסרטון"). בנסיבות אלה, הוחלפו דברים בין הנאשם 2 למנהלת תוך שהאחרונה מפצירה בנאשמים 1 ו- 2 שיעזבו את הגן ובעוד הנאשמת 1 ממשיכה להסריט ללא הסכמתה. הנאשמים 1 ו- 2 עזבו את המקום רק לאחר הגעת מאבטח לגן.

עוד נטען, כי נאשמת 1 פרסמה בחשבון הפייסבוק שלה פוסט הכולל את הסרטון בצירוף הכיתוב "אז ככה זה עובד: לוקחים גרעין עובדתי, בוחשים לתוכו קילוגרם של שקרים, מוסיפים כוס של דמונציה, מנפים את הפסולת האנטישמית, מנפחים, מקפצים, ומקבלים דרמה היסטורית. אבל כל מי שצופה בגרסה שלי לאירוע יודע את האמת. בדיוק כמו שמעולם לא חילקתי קונדומים לילדים, כך גם לא הפחדתי, אימתי או קיללתי ילדים בגן של יוניטף...".

8. האישום השישי - ביום 15.12.20 בשעה 17:35 לערך, בהמשך לחילופי הודעות בין הנאשמים 1 ו- 2, נכנסו האחרונים למרפאת לוינסקי בתל אביב המעניקה שירותי רפואה לציבור, לרבות לתושבי הקהילה הזרה (להלן - "המרפאה") ודרשו לקבל הסברים מצוות המקום אודות התנהלותם. באותן הנסיבות, הסריטה נאשמת 1 את צוות המרפאה, ללא הסכמתם, כאשר היא ונאשם 2 דורשים כי יתנו להם מענה לשאלותיהם ואחרת לא יעזבו את המרפאה. הנאשמים 1 ו- 2 סירבו לעזוב את המקום ועשו כן רק לאחר הגעתם של מאבטחים למרפאה. ההסדר בין הצדדים

9. במסגרת ההסדר בין הצדדים, הוגש כתב אישום מתוקן והנאשמים 2 ו- 3 הופנו לבקשתם לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר התבקש לבחון גם את סוגיית ההרשעה, תוך שהמאשימה הודיעה כי היא עומדת על הרשעה. אציין, כי הנאשמת 1 סירבה להפנייתה לקבלת תסקיר.

תסקירי שירות המבחן

10. נאשם 2 - בן 40, ילד רוסי, רווק ומתגורר בדרום תל אביב. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, בעל תעודת בגרות מלאה, נעדר עבר פלילי ועובד כנציג אכיפה וגביית ארנונה בעיריית תל אביב משנת 2022. בשנים 2019 - 2022, עובר לעבודתו הנוכחית, עבד בבית מלון כאחראי משמרת קבלה וקשרי אורחים וסיים עבודתו שם בשל משבר הקורונה.

אשר למעורבותו בעבירות בהן הורשע - הנאשם תיאר תחושות של תסכול וחוסר אונים בתקופת הזמן בה התגורר בדרום תל אביב בשל העדר אכיפה משטרתית ועירונית ונוכח חשיפתו היומיומית לדבריו לשימוש באלכוהול ובסמים, סחר בסמים מסוכנים, אלימות, גניבות אופניים ורעש ללא התחשבות בתושבים. עוד ציין בפני שירות המבחן, כי חווה אלימות מצד אנשי הקהילה הזרה.

שירות המבחן ציין כי הנאשם שהה במעצר בית מלא במשך 76 ימים וכי הוא חש ששילם מחיר בגין מעשיו והורתע. עוד ציין שירות המבחן כי לטענת הנאשם הוא לא היה מודע לתוצאות מעשיו וכי בדיעבד לא היה פועל כפי שפעל וכי הוא עצמו לא ריסס את הכיתובים מושא האישומים. בנוסף עלה מהתסקיר, כי הנאשם תופס את מעשיו כמוצדקים ולגיטימיים בנסיבות שנוצרו בשכונת מגוריו, מתאר את עצמו כמי שביקש לפעול לשם העלאת המודעות לבעיה ולטובת התושבים שמתגוררים בדרום תל אביב וכי אינו מסוגל להפגין אמפתיה כלפי נפגעי העבירות.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות - שירות המבחן התרשם כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן, אך הוא מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו ותופס את עצמו כקורבן. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם מתקשה לזהות את חוסר הויסות ופריצת הגבולות במעשיו ומתחרט על תוצאות מעורבותו נוכח המחיר הכלכלי והאישי, התמשכות ההליך המשפטי והאפשרות שיורשע בדין. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, הכולל שירות צבאי ועבודה מסודרת וכי עבר לשכונה אחרת ולא נפתחו נגדו תיקים נוספים. בכך, סבר שירות המבחן, יש כדי להצביע על כך שהמעצר הממושך ביסס הרתעה באופן המעיד על הפחתה בסיכון.

אשר לשאלת ההרשעה - שירות המבחן ציין כי בשל כך שהנאשם לא הציג כל אסמכתא המעידה על פגיעה קונקרטי בתעסוקתו וביטא קושי לבחון באופן ביקורתי את מעשיו לא ניתן לבוא בהמלצה לביטול ההרשעה.

11. נאשם 3 - בן 53, גרוש, אב לשני ילדים בגילאי 11 - 13, מתגורר בתל אביב. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, שירת בצבא ובשנתיים האחרונות בעל עסק עצמאי למכירה ותיקון מכשירים ניידים. עוד עולה מהתסקיר, כי הנאשם נעדר הרשעות קודמות, אך תלוי ועומד כנגדו כתב אישום בגין עבירות של השחתת פני מקרקעין והיזק לרכוש במזיד במסגרת ת"פ 52806-01-20 בבית משפט זה.

אשר לעבירות בהן הורשע - שירות המבחן התרשם כי הנאשם הודה בכתב האישום המתוקן באופן פורמלי והתקשה לזהות את הבעייתיות והפסול במעשיו, הביע תחושת תסכול וכעס על גורמי המסד וביטא עמדה קורבנית נוכח ההליך הפלילי. עוד ציין שירות המבחן כי הנאשם שלל קיומן של בעיות בחייו ו/או רצון בסיוע מקצועי.

שירות המבחן התרשם מהנאשם כמי שמנהל אורח חיים נורמטיבי, שתפקד באופן רציף ותיקן במסגרות שונות וכי תחושות גבוהות של מצוקה ותסכול כמו גם תחושת הזדהות עם תושבי דרום תל אביב הובילו אותו לניהול מאבק ולעיתים אף לפעולות שוליות שברקע עמדות הנותנות לגיטימציה להתנהגות זו. לפיכך, שירות המבחן העריך כי הנאשם אינו מאופיין בדפוסי התנהגות או מחשבה עבריינים, אך לצד זאת נעדר תובנה לגבי התנהלותו הבעייתית ועמדות הנותנות לגיטימציה להתנהלות שולית ואלימה במצבים מסוימים. עוד העריך שירות המבחן כי הנאשם נעדר מוטיבציה לשינוי ולכן לא ניתן לשלול סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד ולא ניתן לבוא בהמלצה.

אשר לשאלת ההרשעה - שירות המבחן התרשם כי על אף תפקודו התיקן והיעדר עבר פלילי, הנאשם לא קיבל אחריות על מעשיו ולא הציג כל מסמך שיש בו כדי ללמד על פגיעה קונקרטי, ממשית, כתוצאה מהרשעה. לכן, ונוכח הקושי להכיר בהתנהלות בעייתית ואלימה ולקבל אחריות ועמדות המשקפות סיכון במצבו להישנות ביצוע עבירות נוספות בעתיד - לא ניתן לבוא בהמלצה על ביטול הרשעה.

עיקר הטענות מטעם המאשימה לקביעת העונש

12. בפתח הדברים אציין, כי זמן רב הוקדש לצורך שמיעת הטענות לעונש אשר נשמעו על פני מספר שעות במהלך התאפשר לב"כ הצדדים, כמו גם לנאשמים עצמם, לטעון באריכות. עם זאת, שמיעת טענות המאשימה לוותר בקושי רב. הנאשמים כמו גם גורמים נוספים שנכחו באולם התפרצו שוב ושוב אל עבר התובעת במהלך טיעוניה, הפריעו והביעו זלזול ופעמים רבות נשמעו קולות צחוק רמים באולם מצד הנאשמים והנוכחים. נוכח התנהלות זו הדיון הופסק למשך למעלה מחצי שעה (פרוטוקול ע' 30, ש' 21 - 32). עם זאת, גם לאחר חידוש הדיון, הוא נקטע, לא אחת ולא שתיים כעולה מהפרוטוקול, בשל הערות לא ראויות הן של הנאשמים ובאי כוחם והן של נוכחים אחרים באולם (פרוטוקול, ע' 31, ש' 25 - 26; ע' 33, ש' 23 - 24; ר' גם בשלב טיעוניה ההגנה בע' 35, ש' 21 - 22; ע' 37, ש' 27 - 28).

13. ב"כ המאשימה טענה בפתח דבריה כי הנאשמים נעדרי עבר פלילי, ניהלו במועדים הרלוונטיים לכתב האישום אורח חיים עברייני כמתואר בעובדות כתב האישום. עוד טענה כי הנאשמים התארגנו יום אחרי יום לצורך ביצוע עבירות פליליות בחסות האידיאולוגיה שלהם. בהקשר זה טענה כי הנאשמים התנהלו בחוסר אחריות, תוך מודעות לפסול שבמעשיהם ואף דאגו לתעד את האירועים המתוארים בכתב האישום.

14. לעניין הערכים המוגנים טענה, כי מעשי הנאשמים פגעו ברף גבוה בערכים המוגנים של שמירה על הרכוש, הקניין ושלום הציבור וציינה, תוך הפניה לפסיקה, כי עבירות המבוצעות על רקע אידיאולוגי חמורות מעצם טבען משום שהן מאופיינות בתעוזה, נחישות והתמדה.

15. אשר למדיניות הענישה ומתחם העונש טענה כי מדובר במסכת ייחודית קיצונית וכי מתחם העונש צריך להיקבע בהסתמך על הוראות החיקוק והנסיבות הקשורות לרבות התכנון המוקדם, היות הנאשמים מובילי מחאה, מודעותם ויכולתם להימנע מביצוע המעשים הכרוכים באכזריות והשפלה של אנשי הקהילה הזרה. לבסוף, הפנתה לפסיקה ועתרה לקביעת מתחם עונש אחד ביחס לכל כתב האישום כאירוע אחד וטענה כי מתחם העונש ביחס לנאשמים 1 ו- 2 הוא מספר חודשי עבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל וביחס לנאשם 3 מספר חודשי עבודות שירות נמוך יותר ועד 9 חודשי עבודות שירות.

16. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקירי שירות המבחן בעניינם של הנאשמים 2 ו- 3 והדגישה את הקושי שלהם לקבל אחריות מלאה על מעשיהם, תפיסתם את מעשיהם ואת העמדה הקורבנית אותה הם מבטאים. עוד ציינה כי לא ניתן היה לשלול סיכון לביצוע עבירות דומות בעתיד. לצד כל האמור ציינה כי הנאשמים הודו בכתב אישום מתוקן, לקחו אחריות על מעשיהם וחסכו זמן שיפוטי.

17. אשר לשאלת ההרשעה - ב"כ המאשימה הפנתה להלכת כתב וטענה כי שני התנאים המצטברים שנקבעו בפסיקה אינם מתקיימים בהקשרם של הנאשמים שכן נסיבות ביצוע העבירות הן חריגות ויוצאות דופן וגם לא הוכח נזק מוחשי קונקרטי.

18. לבסוף עתרה בהקשרם של נאשמים 1 ו- 2 לעונש של 6 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים ולעונש של 4 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות לצד רכיבים נלווים בהקשרו של נאשם 3.

עיקר הטענות מטעם ההגנה לקביעת העונש

19. ב"כ נאשמים 1 ו- 3 טען בפתח דבריו כי הנאשמים הודו במעשים שבוצעו בשנת 2020 במסגרת מחאה לא אלימה כנגד הקהילה הזרה וכחלק מזכותם לחופש ביטוי והבעת עמדה. עוד טען כי המעשים בוצעו נוכח תחושת הנאשמים כי הם ותושבי דרום תל אביב הופקרו ובשל חוויות אישיות שאירעו במשך תקופה ארוכה ועל מנת להעלות לסדר הדין הציבורי את הסוגיה שעניינה בקהילה הזרה בדרום תל אביב. כמו כן עמד על כך שהנאשמים אנשים נורמטיביים המנהלים אורח חיים נורמטיבי והפנה בעניין זה לאמור בתסקירים של נאשמים 2 ו- 3.

20. עוד נטען, כי כתב האישום הוגש בשל אג'נדה פוליטית וכי הוא נגוע באכיפה בררנית. לעניין זה נטען, תוך השוואה להפגנות המתקיימות בשנתיים האחרונות בישראל, כי מעשים חמורים ממעשיהם של הנאשמים מסתיימים ללא הליכי מעצר וללא הגשת כתבי אישום וציין כי הנאשמים שהו במעצרי בית של בין 40 - 70 ימים והיו נתונים תחת תנאים מגבילים. ב"כ הנאשמים ציין כי מדובר, אמנם, בטענה הנדרשת להוכחה אך הבהיר כי הואיל ולא הזדמן לנאשמים להעלותה במסגרת ההליך העיקרי היא מועלית כעת בהקשרה של הענישה והעתירה לאי הרשעה.

21. אשר לנאשם 3 נטען כי יש לו שני ילדים המצויים במשמורת משותפת וכי בשל כך שגרשותו עובדת כדיילת הוא מהווה את הדמות ההורית המרכזית עבור הילדים. עוד ציין כי מדובר באדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר התנדב למילואים במלחמת חרבות ברזל ומנהל עסק עצמאי בתחום המחשוב והסלולר. עוד טען, כי מאז האירועים מושא כתב האישום לא נפתחו לו תיקים נוספים וכי שינה את אורח חייו מקצה לקצה. בנוסף טען כי הוא לקח אחריות והביעה חרטה הגם שלשיתו המעשים מהווים חלק מחופש הביטוי.

ב"כ הנאשמים 1 ו- 3 עתר לביטול הרשעתו של הנאשם 3 וטען כי הרשעתו משמעותה פגיעה קשה במקור פרנסתו של הנאשם בשל החשש להפסקת התקשורת בינו לבין גופים גדולים עימם עובד. עם זאת, משנשאלו ב"כ הנאשמים והנאשם 3 אם באפשרותם להציג ראיות כלשהן התומכות בטענה זו השיבו בשלילה. בנוסף טען כי הרשעה תפגע באפשרותו של הנאשם להמשיך בשירות מילואים, אך גם בהקשר זה לא הוצגה כל ראיה. לבסוף טען כי מדובר במעשים שנעשו באופן אימפולסיבי ולא מתוכנן והפנה לפסיקה התומכת בבקשתו.

בנוסף טען כי שירות המבחן התעלם מהפגיעה שעלולה להיגרם לנאשם הן בהקשר העסקי והן בהקשר של שירות מילואים וכי מדובר בתסקיר שהושפע מעמדתו הפוליטית של הנאשם 3. עוד נטען כי התסקיר מתעלם מכך שהנאשם נטל אחריות והקביעה שיש חשש להישנות ההתנהגות במקרים דומים לא מתכתבת עם המציאות.

22. אשר לנאשמת 1 - ב"כ הנאשמים הבהיר כי לבקשתה היא תטען לעצמה.

23. ב"כ הנאשמים 1 ו- 3 התייחס לפסיקה אליה הפנתה המאשימה וטען כי היא אינה רלוונטית והציג מנגד פסיקה מטעמו.

24. ב"כ הנאשם 2 בפתח דבריו התייחס לערכים של חופש הביטוי וטען כנגד ההבחנה בין קבוצות מוחים והאכיפה הסלקטיבית כלפי הנאשמים בענייננו. עוד טען כי נאשם 2 הוא אדם נורמטיבי בן 40, נעדר עבר פלילי, אשר לטענתו, נשפט בשל האידיאולוגיה בה הוא אוחז וכי חדל ממעשיו בארבע השנים האחרונות.

אשר לאישומים טען, כי המעשים שעניינם בריסוס כתובות נעשו בזמן שלא נכחו ילדים בבתי הספר ולכן איש לא נפגע. עוד טען כי מדובר במחאה פוליטית שלא היה מקום להגיש בהקשרה כתב אישום וכי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית כלל שכן עניינה בנסיבות שונות ובמקרים חמורים יותר.

ב"כ הנאשם 2 עתר לאי הרשעת הנאשם נוכח מהלך חייו וטען כי ככל שיוחלט להרשיעו ניתן להסתפק בעונש של שירות לתועלת הציבור שכן מעשיו של הנאשם 2 היו אף הם לתועלת ציבור תושבי דרום תל אביב ולא להשית עונש מוחשי כעתירת המאשימה.

תמצית דברי הנאשמים

25. הנאשמת 1 הודיעה בפתח דבריה כי היא אינה מצטערת על מעשיה ואינה מתחרטת וכי מעשיה בוצעו במסגרת מאבק לשחרור דרום תל אביב מהכיבוש הזר והאלים של הקהילה הזרה. עוד טענה כי היא רק מצטערת על כך שלא עשתה, לשיטתה, מספיק. עוד הבהירה כי היא בזה לאכיפה הבררנית ועל הבחירה לדכא מאבק עממי וצודק וטענה כי כתב האישום הוא תוצאה של אוזלת יד מצד המשטרה לאכוף את החוק בדרום תל אביב. בנוסף עמדה הנאשמת 1 באריכות על ההבחנה שנעשית, לטענתה, בין קבוצות מחאה שונות וטענה כי היה מקום למחוק את כתב האישום. עוד טענה כי לבית המשפט אין סמכות לשפוט, להרשיע ולהעניש אותה שכן מדינת ישראל איבדה את הזכות לשפוט אותה ביום בו היא הופקרה. לעניין זה טענה כי היא חיה בשטח הפקר שאין בו חוק וסדר.

לעניין העונש טענה כי כל עונש שייגזר משמעותו עונש שהושת שלא בסמכות ושהיה כי היא מסרבת לבצע עבודות שירות, ככל שבית המשפט ישית עליה עונש של מאסר.

הנאשמת 1 חתמה את דבריה בהצהרתה כי היא אינה מתחרטת על שום פעולה שביצעה ומצטערת רק על כך שלא עשתה יותר.

26. הנאשם 2 טען בפתח דבריו לאכיפה בררנית והפללה מכוונת מצד המשטרה תוך הדגשת היחס המחמיר שננקט לטענתו נגדו ונגד הנאשמים הנוספים.

לעניין האכיפה הבררנית טען כי הוא אחז ברשותו עשרות תלונות שהוגשו על ידו ועל ידי אחרים כנגד אנשי הקהילה הזרה בדרום תל אביב ושנסגרו על ידי המשטרה. עוד טען כנגד מערכת המשפט אשר נוקטת לשיטתו יד קלה בדיוני מעצרים של אנשי הקהילה הזרה.

בנוסף עמד הנאשם 2 על האירועים שחווה מאז דצמבר 2020 עת נעצר בגין האירועים מושא כתב האישום וטען כי הוא וחבריו הופללו באופן מכוון וכי לבסוף הוגש כנגדם כתב אישום מופרך. עוד הסביר כי בחר להודות בכתב האישום המתוקן משיקולים אישיים, כלכליים ותעסוקתיים ועל מנת לחסוך בזמן שיפוטי. הנאשם 2 ציין כי שהה במעצר בית מלא במשך 76 ימים.

אשר לתסקיר טען כי נשאל שאלות שונות אשר חש בהקשרן חדירה לפרטיות והבהיר כי הוא איבד אמון מערכת וטען כי נוכח מעצר הבית הארוך, עיניו הדין והפגיעה הנפשית שעבר אין מקום להשית עליו עונש נוסף.

27. נאשם 3 עמד אף הוא בדבריו על המאבק הצודק של תושבי דרום תל אביב שהופקרו לדבריו על ידי המשטרה, הפרקליטות ובתי המשפט. בנוסף ציין, כי מעורבותו מסתכמת במחאה מול בתי השופטים וכי היא נעשתה בחסות חופש הביטוי.

מתחם העונש ההולם

28. מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון המנחה בענישה בדבר קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי המוגן שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בערך החברתי, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

29. תחילה יאמר, כי במקרה דנן ובהתאם למבחן הקשר ההדוק, ייקבע אירוע עונשי אחד לכלל העבירות מושא כתב האישום כעתירת ב"כ המאשימה. קביעה זו נסמכת על הקשר בין העבירות וסוגן ובשים לב לכך שכלל העבירות בוצעו ברצף וחלקן בחופף ואני מפנה בעניין זה לע"פ 4910/13ג'אבר נ' מדינת ישראל (2014).

30. אשר לערכים המוגנים בעבירות שביצעו הנאשמים - הערכים המוגנים העומדים בבסיס העבירות שביצעו הנאשמים הם שמירה על הרכוש, הקניין, שלום הציבור והסדר הציבורי. בנוסף, בהקשרם של אישומים 5 - 6 גם נפגעו ערכים שעניינם באוטונומיה של הפרט ותחושת הביטחון של ילדים השוהים בגן אשר אמור לשמש מסגרת מוגנת עבורם ותחושת הביטחון של רופאים המעניקים שירות רפואי לציבור.

31. מידת האשם בביצוע העבירות - בחינת נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו על ידי נאשמים 1 ו- 2 מלמד כי הערכים המוגנים נפגעו באופן בינוני. ראשית, מדובר במספר רב של עבירות אשר בוצעו במשך תקופה של חצי שנה לערך. הנאשמים ביקשו, אמנם, להביע מחאה וטענו כי עומד להגנתם חופש הביטוי, אך בכך אין כדי להצדיק ביצוע עבירות פליליות הכוללות ריסוס כתובות מבזות במקומות רבים תוך הפרת הסדר הציבורי, השחתת פני מקרקעין והסגת גבול לרבות לגן ילדים ולמרפאה. שנית, חומרת המעשים נלמדת מכך שלביצוע העבירות קדמו תכנון מוקדם והתארגנות, תוך חלוקת תפקידים ברורה, כעולה מההתכתבויות וההתקשרויות בין הנאשמים 1 ו- 2 והצטיידות באביזרים. שלישית, נסיבות ביצוע העבירות מושא אישומים 5 ו- 6 מלמד כי הנאשמים 1 ו- 2 לא עזבו את הגן ואת המרפאה עד להגעתם של מאבטחים דבר שאני מוצאת בו חומרה יתרה. להבנת, לא ניתן להשלים עם מצב שבו אנשים זרים נכנסים לגן ילדים בזמן פעילות ועת מצויים בו ילדים על מנת להתעמת ולהתריס כנגדם וכנגד הגנת. מדובר בהתנהלות פוגענית, מלחיצה ומשפילה וגם אם היא מבוצעת לכאורה בחסות אידיאולוגיה כזו או אחרת וכאקט מחאתי - היא בלתי ראויה ויש לגנותה. עוד אציין, כי במסגרת אישומים 5 ו- 6 אף יוחסה לנאשמת 1 פעולה של צילום ילדי הקהילה הזרה ורופאי המרפאה - מעשה פוגעני כשלעצמו.

32. אשר לנאשם 3 - בחינת נסיבות ביצוע העבירות שבוצעו על ידו היא ברף נמוך.

33. הצדדים הפנו לפסיקה במהלך הטיעונים לעונש, אך ככלל יש לומר כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מתייחסת לאירועים בעלי מאפייני חומרה ואילו הפסיקה אליה הפנתה ההגנה היתה רלוונטית בעיקרה לסוגיית ההרשעה.

34. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מדיניות הענישה בעבירות מסוג זה נעה בין עונש הצופה פני עתיד ועד מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ואף שנת מאסר וכי מטבע הדברים העונשים משתנים ותלויים בנסיבות העניין.

רע"פ 2871/21 שניידר נ' מדינת ישראל (2021) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של השחתת פני מקרקעין, ניסיון תקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו ושימוש בכוח כדי להתנגד למעצר. בתמצית אציין, כי הנאשם ריסס כתובות שונות ובהן סמלי SS, צלב קרס ואת שמו של רופא לצד הכיתוב "רוצח" על קירות בית כנסת, לשכת משרד הבריאות ולשכת הביטוח הלאומי בשעות הלילה והבוקר במועד אחד. בהמשך לכך, משהגיעו באותו המועד שני שוטרים לביתו לצורך עיכובו לחקירה, החל לגדף אותם, שלח יד לכיוון אחד השוטרים תוך שאחז במברגה חשמלית מופעלת ואף החל לרדוף אחרי השוטר במורד המדרגות עד שלבסוף נעשה שימוש בטייזר. בית משפט השלום קבע מתחם של חודשיים מאסר לריצוי בעבודות שירות עד 9 חודשי מאסר וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, חודשיים מאסר בפועל לאחר שנמצא כי הנאשם אינו כשיר לריצוי עבודות שירות. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו (לעיון בגזר הדין ר' ת"פ (פ"ת) 37506-08-18 ולעיון בפסק-הדין בבית המשפט המחוזי ר' ע"פ (מרכז) 51614-12-20).

המאשימה הפנתה לרע"פ 3191/18 ויסיפיש נ' מדינת ישראל (2018) - המבקשים הורשעו על יסוד הודאתם בעבירות של התקהלות אסורה, הסגת גבול כדי לעבור עבירה ופגיעה בפרטיות. בתמצית אציין כי העבירות בוצעו כלפי אחד מחברי ורבני ביה"ד של חב"ד, שאישר הסדר עם צה"ל בעניין גיוס תלמידי הישיבות של חב"ד לצבא. המבקש 1 צירף שני תיקים פליליים נוספים אשר במסגרתם הורשע על יסוד הודאתו גם בשלוש עבירות של הפרת הוראה חוקית, שלוש עבירות של הסגת גבול לעבור עבירה ושתי עבירות של הכשלת שוטר (להלן - "התיקים המצורפים"). בתמצית אציין, כי המבקשים ביקשו להיכנס שלא כדיון, ביחד עם אחרים, לביתו של חבר ביה"ד תוך פגיעה בפרטיותו. כמו כן, הצטיידו בשופרות וכרוזים וזרקו את הכרוזים לתוך ביתו וצעקו לעברו. בית משפט השלום קבע מתחם של של"צ עד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקשים את העונשים הבאים: מבקש 1 - בגין התיקים המצורפים - 25 ימי מאסר, החופפים את תקופת המעצר הכוללת, בה היה מוחזק במסגרת התיקים המצורפים, מאסר על תנאי ורכיבים נלווים. בגין התיק העיקרי - 9 חודשי מאסר, מתוכם 3 חודשים ו-20 ימים של מעצרו כריצוי עונש מאסר בפועל והיתרה על תנאי ורכיבים נלווים. המבקשים 2-3 - 4 חודשי מאסר, מתוכם ימי מעצרו כריצוי עונש מאסר בפועל והיתרה על תנאי ורכיבים נלווים.

ערעור שהוגש על קולת העונש התקבל ובית המשפט המחוזי קבע מתחם עבור כל המבקשים של מאסר קצר שניתן לרצות בעבודות שירות עד 12 חודשי מאסר בפועל וגזר על המבקש 1 עונש של 6 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ורכיבים נלווים ועל מבקשים 2 ו-3 גזר 2 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו ורכיבים נלווים. בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון נדחתה (לעיון בפסק-הדין בערעור ר' עפ"ג (באר שבע) 67065-07-17).

רע"פ 797/16 אסתרוביץ נ' מדינת ישראל (2016) - המבקש הורשע על יסוד הודאתו בעבירות הבאות: 2 עבירות של הסגת גבול, 6 עבירות של השחתת פני מקרקעין, עבירה של היזק לרכוש במזיד ועבירה של פגיעה בכבוד דגל המדינה. בתמצית אציין, כי הנאשם הורשע בבית משפט השלום בהסגת גבול אל שטח מוזיאון "יד ושם" שם ריסס מספר כתובות שיש בהן כדי לפגוע ברגשות הציבור (אישום 1). כמו כן הורשע כי ריסס מספר כתובות באתר ההנצחה של "גבעת התחמושת" בגנות הציונות ושרף את דגל המדינה שהתנוסס באתר (אישום 2) וריסס מספר כתובות באתרים נוספים (אישום 3). בית משפט השלום קבע מתחם נפרד לכל אחד מהאישומים וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 6 חודשי עבודות שירות, תוך שקובע כי עומדת לנאשם זכות להביע את עמדתו כחלק מחופש הביטוי אך הוא בחר להביע עמדותיו "באופן מתריס, פוגע ומקומם". ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי ובקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון נדחו (לעיון בגזר הדין ר' ת"פ (י-ם) 5224-07-12 ולעיון בפסק-הדין בערעור ר' ע"פ (י-ם) 31749-05-15).

ת"פ (מחוזי י-ם) 38225-07-14 מדינת ישראל נ' אסרף (2016) - הנאשם 2 בתיק זה הורשע על יסוד הודאתו ב - 2 עבירות של השחתת פני מקרקעין ממניע גזעני וב - 2 עבירות של איסור פרסום הסתה לגזענות. בתמצית אציין כי הנאשם קשר עם שני אחרים לבצע פעולות "תג מחיר" בדרך של ריסוס סיסמאות כנגד הציבור הערבי. בהמשך לכך, במספר הזדמנויות התלווה הנאשם לאחרים לצורך ריסוס כתובות פוגעניות בכתובות שונות וכי באותן הזדמנויות, בנוכחות הנאשם, רוססו הכתובות המפורטות בכתב האישום. בית המשפט קבע מתחם של 3 חודשי עבודות שירות עד 6 חודשי מאסר בפועל לכל אחד מהאירועים וציין כי כאשר מדובר בריבוי אירועים יכול הרף העליון לעמוד על 8 חודשים וגזר על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות.

ההגנה הפנתה לת"פ (י-ם) 58967-03-18 מדינת ישראל נ' גיטלמן ואח' (2021) - הנאשם 4 הורשע על יסוד הודאתו בעבירה אחת של התנהגות שעלולה להפר את שלום הציבור בכך שבמהלך הפגנה בירושלים ירק לעבר ניידות משטרה ושוטרים וברח משוטרים שביקשו לעצור אותו. בהמשך לאחר שנתפס ושוטר ביקש לאזוק אותו ניסה למשוך את ידו. בית המשפט אישר את ההסדר אליו הגיעו הצדדים וגזר על הנאשם, צעיר בגילו ונעדר עבר פלילי, עונש של התחייבות ללא הרשעה.

ת"פ (י-ם) 50221-09-17 מדינת ישראל נ' נעים ואח' (2021) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בעבירה אחת של התנהגות העלולה להביא להפר את שלום הציבור בכך שבתום משחק כדורגל נסע עם אחרים ברכב ובעודם עומדים ברמזור לצד רכב שבו אוהדי הקבוצה האחרת, התקרבו לרכבם של המתלוננים והכו בחלונות ובדלתות באמצעות אגרופים ובעיטות. בית המשפט קבע מתחם של מאסר על תנאי עד מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, מאסר על תנאי והתחייבות.

ת"פ (ת"א) 29702-04-18 מדינת ישראל נ' סונדיק (2020) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה אחת של הסגת גבול. בתמצית אציין כי הנאשם נכנס לגן ילדים בתל אביב באמצעות טיפוס על הגדר ופתיחת דלת הגן בכוח. בהמשך לכך, פתח את דלת המקרר ולקח אוכל. בית המשפט קבע מתחם של מאסר על תנאי עד 10 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם עונש של 3 חודשי עבודות שירות.

ת"פ (ת"א) 11125-05-14 מדינת ישראל נ' אמסיס (2017) - הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות של פגיעה בכבוד דגל המדינה, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו וקשירת קשר לעוון. בתמצית אציין, כי בסמוך לפני יום הזיכרון, השחית ביחד עם אישה נוספת שני דגלי לאום ושני דגלי עירייה אשר היו תלויים על עמודי תאורה בכך שהתיז עליהם צבע באמצעות רובה. בהמשך ומשהבחינו בשוטרים, הפסיקו את מעשיהם ונפרדו תוך שהנאשם פתח בריצה ולא נענה לקריאות השוטרים לעצור. כמו כן, לאחר שהנאשם נתפס התנגד למעצרו. בית המשפט קבע מתחם עונש של ענישה צופה פני עתיד עד עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, שניתן לרצותם בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של מאסר על תנאי וקנס. ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי נדחה לאחר שהמערער חזר בו מערעור.

ת"פ (י-ם) 33495-12-12 מדינת ישראל נ' דיאב (2016) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. בתמצית אציין כי הנאשם הורשע בכך שניגש לקבוצת מבקרים יהודים במתחם הר הבית וצעק לעברם לצאת מהמקום ומשלא נענו לבקשותיו, דחף את אחד המבקרים בידו. בהמשך קילל הנאשם שוטר בתפקידו. בית המשפט קבע מתחם של מאסר על תנאי עד מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות וגזר על הנאשם, נעדר עבר פלילי, עונש של 45 ימי מאסר על תנאי וקנס.

35. אין חולק כי לנאשמים עומדת הזכות לחופש הביטוי, ממנה נגזר גם חופש המחאה וכי תחום פרישתו של חופש הביטוי הוא רחב ביותר, וכולל גם את החופש להביע דעות קיצוניות ומקוממות (דנ"פ 7383/08 אונגרפלד נ' מדינת ישראל (2011)). יתרה מכך, אין חולק אודות זכותם של הנאשמים להביע את דעותיהם ולהעלות על סדר היום הציבורי את סוגיית מעמדם של אנשי הקהילה הזרה ונוכחותם בדרום תל אביב ואף זכותם למחות נגד עמדותיהם של אישי ציבור. בהתאם, במסגרת פסיקתו של בית המשפט העליון אף הותרה הזכות להפגין ולמחות אל מול בתי אישי ציבור (בג"ץ 6536/17 התנועה למען איכות השלטון בישראל ואח' נ' משטרת ישראל ואח' (2017)).

36. דא-עקא, המחאה בה נקטו הנאשמים אינה בגדר מחאה לגיטימית. מרכז הכובד של כתב האישום מצוי בריבוי העבירות השונות והחומרה מקבלת ביטוי בכך שמדובר במעשים שבוצעו תוך תכנון מראש, הגעה מאורגנת והצטיידות באביזרים. זאת ועוד, חומרה יתרה מצאתי, כאמור לעיל, באישומים 5 ו- 6 ובהקשרם של נאשמים 1 ו- 2.

37. הנאשמת 1 לא הסתפקה בריסוס כתובות כמתואר באישומים 1 - 3 כנגד אישי ציבור אלא חברה לנאשם 2 ובמספר הזדמנויות כמתואר באישום 4 הגיעו השניים לבתי ספר בהם לומדים ילדי הקהילה הזרה וריססו כתובות פוגעניות ומבזות. בנוסף הנאשמים 1 ו- 2 הגדילו לעשות עת חדרו לגן ילדים, התעמתו עם הגננת וצילמו את הגננת ואת הילדים ובכך פגעו באופן בוטה בתחושת הביטחון של ילדים קטנים אשר מלבד היותם ילדים של אנשי הקהילה הזרה, אין להם דבר וחצי דבר עם מחאתם של הנאשמים. כך, גם חדרו למרפאה וצילמו את צוות המרפאה ללא הסכמתם בעודם מעניקים טיפול רפואי ותוך הפרעה לעבודתם. וראוי להזכיר כי הנאשמים 1 ו- 2 עזבו הן את הגן והן את המרפאה רק לאחר הגעתם של מאבטחים.

38. כאמור, הנאשמים ובאי כוחם העלו בשלב הטיעונים לעונש טענה בדבר אכיפה בררנית. כתמיכה לכך אף הגישו לעיוני ביום 23.6.24 שורה ארוכה של החלטות בדבר סגירת תיקים על ידי משטרת ישראל. ב"כ המאשימה נתנה את הסכמתה להגשת המסמכים תוך הסתייגות אשר לזהות הגורמים אשר כנגדם הוגשו התלונות.

טענה בדבר אכיפה בררנית נדרשת להוכחה ולבירור עובדתי, דבר שלא נעשה בענייננו, שכן הטענה הועלתה באופן כללי בלבד במהלך הטיעונים לעונש. מעבר לכך, צודקת ב"כ המאשימה בטענתה כי לא ניתן לדעת כנגד מי הוגשו התלונות שנסגרו ומה היתה מהותן של תלונות אלה. משכך, הטענה בדבר אכיפה בררנית נדחית משלא הוכחה בפניי.

39. נוכח כל האמור לעיל ולאחר שנתתי דעתי לחומרת העבירות, מידת האשם של הנאשמים ופגיעתם בערכים המוגנים, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם עבור הנאשמים 1 - 2 לכלל העבירות כאירוע אחד - נע בין מאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות ועד 9 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות. אשר לנאשם 3 - מתחם העונש ההולם בהקשרו לכלל העבירות כאירוע אחד נע בין מאסר על תנאי למאסר קצר שיכול וירוצה בעבודות שירות. סוגיית ההרשעה

40. כלל יסוד הוא, כי משנקבעו על ידי בית המשפט עובדות המגבשות עבירה פלילית - על בית המשפט להרשיע את הנאשם בעבירה הרלבנטית.

41. האפשרות לנקוט בדרך של הימנעות מהרשעה היא חריגה ושמורה רק למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל (1997) (להלן - "עניין כתב") נקבע כי על מנת להימנע מהרשעה או לבטלה, יש לבחון הצטברותם של שני תנאים עיקריים: האחד, האם סוג העבירה ונסיבות ביצועה מאפשרים לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. השני, האם ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו של הנאשם. יובהר, כי במהלך השנים, בית המשפט העליון שב ואשרר את ההלכה בעניין כתב ואת תוקפם של התנאים האמורים.
42. מדובר, אם כן, בהליך השמור למקרים חריגים בהם קיים חוסר פרופורציה קיצוני בין עוצמת פגיעת ההרשעה בנאשם לבין התועלת הציבורית כתוצאה מההרשעה (רע"פ 3598/14 לוזון נ' מדינת ישראל (2014)) וככל שמעשי העבירה חמורים יותר נדרשת פגיעה קונקרטיה ומוחשית יותר ולהיפך (עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (2020)). בנוסף, נקבע כי על הנאשם לבסס בראיות את טענתו לפגיעה קשה וקונקרטיה בסיכויי שיקומו (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (2014)).
43. עולה מן האמור, כי לצורך ביטול הרשעה על בית המשפט להשתכנע כי יש להעדיף את עניינו האישי של הנאשם, ככל שמתקיימת פגיעה חמורה בעתידו או בשיקומו על פני שיקולים אחרים. לעניין זה על בית המשפט לבחון את כלל הנסיבות, מיהות הנאשם ומאפייניו.
44. הנאשם 2 הורשע כאמור בשורה של עבירות. עמדתי לעיל על החומרה הטמונה בריבוי העבירות שבוצעו לאחר תכנון מוקדם ותוך התארגנות כמו גם על הנסיבות המחמירות הטמונות באישומים 5 ו- 6. לכן, על אף שמדובר בעבירות שאינן ככלל מהחמורות, אני סבורה כי בהצטברותן ובנסיבות ביצוען, אין מקום להורות על ענישה ללא הרשעה והאינטרס הציבורי בהותרת ההרשעה גובר.
- יתרה מזאת, במסגרת הטיעונים לעונש לא הובא כל אישור/מסמך המצביע על פגיעה קונקרטיה בנאשם 2 או בעבודתו ומדברי בא-כוחו אף התרשמתי כי אין כל חשש כי תיפגע פרנסתו. בדומה, גם בפני שירות המבחן לא הוצג אישור על פגיעה קונקרטיה תעסוקתית ולכן ובשים לב גם להתרשמות שירות המבחן כי הנאשם מתקשה לבחון את מעשיו באופן ביקורתי, לא הומלץ על ביטול ההרשעה.
45. הנאשם 3 הורשע כאמור בשלוש עבירות של התנהגות העלולה להפר את שלום הציבור. מדובר אמנם בעבירות אשר אין מניעה, ככלל, להשית בהקשרן ענישה ללא הרשעה. עם זאת, לאחר שנתתי דעתי לנסיבות ביצוען של העבירות (תכנון מוקדם, התארגנות עם אחרים, הצטיידות באמצעים) והעובדה שהנאשם, כעולה מהתסקיר, מתקשה לקבל אחריות ולהכיר בהתנהלותו האלימה, אני סבורה שאין מקום לענישה ללא הרשעה. בנוסף נתתי דעתי לכך שתלוי ועומד כנגד הנאשם כתב אישום נוסף בבית משפט זה בגין עבירות של השחתת פני מקרקעין והיזק לרכוש במזיד.
- בנוסף ובכך העיקר - לא הוצג בפניי ואף לא בפני שירות המבחן אישור/מסמך המעיד על פגיעה קונקרטיה בנאשם 3 או בפרנסתו. לכן, ובהינתן גם התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון להישנות עבירות נוספות בעתיד, לא הומלץ על ביטול ההרשעה.
46. אשר לפסיקה אליה הפנתה ההגנה - מדובר במקרים בהם התקבלו תסקירים חיוביים ובהקשרם של נאשמים אשר לקחו אחריות, הביעו חרטה כנה ושירות המבחן בא אף הוא בהמלצה כי ההרשעה תבוטל. לא כך הם הדברים בענייננו.
47. לאור האמור, אני מוצאת כי שני המבחנים המצטברים אינם מתקיימים בהקשרם של נאשמים 2 ו- 3 ולכן לא אוכל להיעתר לבקשתם לבטל את ההרשעה. גזירת עונשם של הנאשמים בתוך מתחם העונש ההולם

48. לא מצאתי כי מתקיימות נסיבות לסטייה ממתחם הענישה לקולה או לחומרה ולפיכך, יש לגזור את דינם של הנאשמים בתוך מתחם הענישה.

49. הנאשמת 1 - נתתי דעתי לכך שהנאשמת בת 72 והיא נעדרת עבר פלילי. הנאשמת 1 ביקשה לטעון לעצמה בטיעונים לעונש אך לא הביאה בפניי נתונים אשר למצבה האישי ונסיבותיה האישיות ולכן לא אוכל לתת להן דעתי. בנוסף, הנאשמת סירבה להפנייתה לקבלת תסקיר שירות מבחן.

זקפתי לזכות הנאשמת 1 את העובדה שהודתה בכתב האישום המתוקן, לקחה אחריות וחסכה זמן שיפוטי יקר. כך, גם נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות בשנת 2020 ומאז הגשת כתב האישום בדצמבר 2020 כמו גם לכך שמועד הטיעונים לעונש נדחה באופן ניכר בשל הפניית הנאשמים 2 ו- 3 לשירות המבחן.

אל מול אלה לא אוכל להתעלם מן העובדה שהנאשמת 1 הצהירה בפניי בשלב הטיעונים לעונש כי היא אינה מצטערת ואינה מביעה חרטה. למעשה, לא רק שהנאשמת הפריעה למהלך הדיון, התפרצה אל עבר התובעת ובית המשפט והפגינה זלזול, היא אף חזרה והבהירה כי היא מצטערת על כך שלא עשתה יותר וטענה כי לבית המשפט אין סמכות להרשיעה ולהענישה. בנוסף, הנאשמת 1 הבהירה, ולא אחת, כי היא מסרבת להתייצב בפני הממונה על עבודות השירות וכי ככל שיושת עליה מאסר בפועל תרצה אותו שלא על דרך של עבודות שירות. ואמנם, מהודעת הממונה מיום 12.9.24 עולה כי הנאשמת 1 לא התייצבה למרות שזמנה.

נוכח הודיית הנאשמת וחלוף הזמן מחד גיסא ואי הבעת החרטה מאידך גיסא ובהינתן שלא הוצגו בפניי נסיבות כלשהן בהקשר של הנאשמת, מצאתי למקם את עונשה של הנאשמת בחלקו התחתון של מתחם הענישה אך לא בתחתית המתחם. לעניין זה אציין כי נקבע זה מכבר על ידי כב' השופט אלרון כי "כשם שכדי לגזור עונש בקצה העליון של המתחם נדרש הצטברות נסיבות חמורות המקהות את משקלן של הנסיבות המקלות, כדי שייגזר עונש בקצה התחתון של המתחם נדרשות נסיבות מקלות לזכותו של נאשם, הגוברות על הנסיבות החמורות הקיימות" (ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Ibrahim Yahia Alnour Abker 2023) פסקה 9).

50. הנאשם 2 - בן 40, רווק, עובד בעיריית תל אביב כנציג אכיפה, נעדר עבר פלילי ומטפל בהוריו המבוגרים כבן יחיד. מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר במי שמורתע מההליך הפלילי אך אינו מביע חרטה על מעשיו ומתקשה לזהות חוסר ויסות ופריצת גבולות במעשיו. עוד עולה מהתסקיר כי החרטה שהביע הינה תוצאה של מעצר הבית הממושך, המחיר הכלכלי והתמשכות הליכים. יחד עם זאת, שירות המבחן העריך כי הנאשם בעל מאפיינים בסיסיים נורמטיביים וכי חלה הפחתה בסיכון.

נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה, לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. בנוסף זקפתי לזכותו את העובדה שלמרות הקושי והעמדה הקורבנית אותה הוא מבטא, הביע בפניי חרטה ורצון להמשיך בשגרת חייו. התרשמתי כי הנאשם 2 מורתע מההליך הפלילי וכי כיום היה נוהג באופן שונה. יחד עם זאת, ראוי לציין כי במהלך הטיעונים לעונש התפרץ הנאשם, ולא אחת, אל עבר התובעת ובית המשפט, הביע זלזול והתרשמתי מהתנהגותו, כמו גם מדבריו כי נטילת האחריות אינה לגמרי כנה.

יחד עם זאת, לאחר ששקלתי את כלל נסיבותיו של הנאשם כמפורט בתסקיר ובהינתן הודייתו והזמן שחלף מאז האירועים, מצאתי למקם את עונשו בתחתית המתחם.

51. הנאשם 3 - בן 52, גרוש, אב לשני ילדים בני 11 ו- 13 המצויים במשמורת משותפת, נעדר עבר פלילי. כעולה מהתסקיר מדובר במי שמנהל אורח חיים נורמטיבי ושומר על יציבות תעסוקתית. עוד עולה כי הוא אינו מאופיין בדפוסי התנהגות או מחשבה עברייניים, הגם שהוא נעדר תובנה להתנהלותו הבעייתית. בהתאם, התפרצותו במהלך הטיעונים לעונש אל עבר התובעת ובית המשפט כמו גם דבריו מלמדים כי הוא אינו מביע חרטה אמיתית על מעשיו.

זקפתי לזכות הנאשם 3 את העובדה שהודה, נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. כך, גם נתתי דעתי לזמן שחלף מאז קרות האירועים ולכך שהנאשם משרת במילואים וכי הוא בעל עסק עצמאי הדואג לפרנסת ילדיו. לפיכך, לאחר ששקלתי את כלל נסיבותיו של הנאשם ובהינתן הודייתו והזמן שחלף מאז האירועים, מצאתי למקם את עונשו בתחתית המתחם שקבעתי בהקשרו.

סוף דבר

52. אני גוזרת על הנאשמת 1 את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של 45 ימים.

על הנאשמת להתייצב לנשיאת עונשה בבית מעצר "נווה תרצה" או במקום אחר אשר ייקבע על ידי שירות בתי הסוהר ביום 28.10.24 עד השעה 10:00.

ב"כ הנאשם יתאם עבור הנאשמת את הכניסה למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בכדי להבטיח עריכת "מיון מוקדם" עבור הנאשמת ובאופן אשר יקל על קליטתה בבית הסוהר.

לצורך הבטחת התייצבותה של הנאשמת לריצוי עונש המאסר תחתום על ערבות עצמית בסך ₪ 20,000. ניתן בזאת צו עיכוב יציאה מהארץ כנגד הנאשמת למשך 180 ימים. הנאשמת תפקיד את דרכונה במזכירות בית המשפט בתוך 24 שעות.

ב. מאסר על תנאי למשך 2 חודשים, אותו לא תישא הנאשמת אלא כן תעבור, תוך שנתיים מיום שחרורה מן המאסר, עבירה מהעבירות בהן הורשעה.

ג. קנס בסך ₪ 2,000 או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.24 ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד מהתשלומים במועד - תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מידיו.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשמת, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידיה או לגורם אחר לפי בקשת הנאשמת, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ד. התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירות בהן הורשעה הנאשמת על סך ₪ 5,000. הנאשמת מסרה התחייבות כאמור לפניי במעמד הדיון.

53. אני גוזרת על הנאשם 2 את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 30 ימים, אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה מיום 23.9.24 בבית חולים "איכילוב", ויצמן 6, תל אביב.

הנאשם יתייצב ביום 28.10.24 עד השעה 8:00 בפני הממונה על עבודות השירות לצורך ביצוען.

ב. מאסר על תנאי למשך 2 חודשים, אותו לא יישא הנאשם אלא כן יעבור, תוך שנתיים עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ג. קנס בסך 2,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 4 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.24 ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד מהתשלומים במועד - תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ד. התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירות בהן הורשע הנאשם על סך 5,000 ₪. הנאשם מסר התחייבות כאמור לפני במעמד הדין.

54. אני גוזרת על הנאשם 3 את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך 45 ימים, אותו לא יישא הנאשם אלא כן יעבור, תוך שנתיים עבירה מהעבירות בהן הורשע.

ב. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב - 3 תשלומים חודשיים שווים ורציפים, כשהראשון בהם ביום 1.11.24 ובכל אחד בחודש שלאחריו. לא ישולם אחד מהתשלומים במועד - תועמד כל יתרת הקנס לפירעון מיד.

ככל שהופקד פיקדון בתיק זה או בתיקים קשורים על-ידי הנאשם, הקנס יקוזז מהפיקדון ואת היתרה יש להחזיר לידי או לגורם אחר לפי בקשת הנאשם, בהיעדר מניעה על-פי דין.

ג. התחייבות להימנע במשך שנתיים מהיום מהעבירות בהן הורשע הנאשם על סך 2,000 ₪. הנאשם מסר התחייבות כאמור לפני במעמד הדין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט.

ניתן יהיה לשלם את הקנס/ פיצוי/ ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il

מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון *35592-*****

במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

המזכירות תעביר העתק לממונה על עבודות השירות.

ניתן בזה צו כללי לעניין מוצגים, לשיקול דעתו של קצין משטרה.

זכות ערעור בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ' אלול תשפ"ד, 23 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.